

ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

โดยที่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งหน่วยงานผู้รับผิดชอบว่าด้วยอันตรายประกอบด้วย ๖ หน่วยงาน ได้แก่ กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมโรงงานอุตสาหกรรม และกรมธุรกิจพลังงาน เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมาย การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งกันของกฎหมาย การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม เพื่อพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และบรรลุเป้าหมายในการมีกฎหมายเพียงพอที่จำเป็น

ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรมโรงงานอุตสาหกรรม จะต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนต้องดำเนินการตามแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายโดยความเห็นของคณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งต้องจัดให้มีการประกาศรับฟังความคิดเห็นและข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและแนวทางดังกล่าว กรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กฎหมายที่จะรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

พระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามคิวอาร์โค้ดท้ายประกาศนี้

๑.๒ ผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะทำการรับฟังความคิดเห็น

- ๑) ผู้ประกอบธุรกิจว่าด้วยอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยว่าด้วยอันตราย
- ๒) หน่วยงานผู้รับผิดชอบว่าด้วยอันตราย
- ๓) บุคลากรของกระทรวงอุตสาหกรรม
- ๔) หน่วยงานของรัฐ
- ๕) ภาคเอกชน
- ๖) ภาคประชาชน
- ๗) องค์กรอิสระ
- ๘) องค์กรระหว่างประเทศ

๑.๓ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

กรมโรงงานอุตสาหกรรมจะดำเนินการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องแต่ละกลุ่ม โดยวิธีการหลักที่จะนำมาใช้ ดังต่อไปนี้

- ๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย www.law.go.th
- ๒) รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม www.diw.go.th
- ๓) รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมวิชาการเกษตร www.doa.go.th
- ๔) รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมประมง www4.fisheries.go.th/dof/main
- ๕) รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมปศุสัตว์ www.dld.go.th
- ๖) รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา www.fda.moph.go.th
- ๗) รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมธุรกิจพลังงาน www.doeb.go.th

๑.๔ ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ ถึง วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗

๑.๕ ระยะเวลาในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

การประเมินผลสัมฤทธิ์ในครั้งนี้ เป็นการประเมินผลจากการใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย ตั้งแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๓๕ ถึง วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

๒. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนด หลักเกณฑ์ และวิธีการในการควบคุมวัตถุอันตรายให้มีความเหมาะสม พร้อมกับจัดระบบบริหารให้มีการประสานงานกัน ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลวัตถุอันตราย และให้สอดคล้องกับพันธกรณีหรือข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก และต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรวมจำนวน ๓ ครั้ง ได้แก่ ครั้งแรก ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุมการผลิต การได้มา การจัดเก็บ การใช้ และการโยกย้าย เกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่เป็นสารเคมีพิษ และสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี และบทกำหนดโทษ ให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่สองในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชน กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะรับผิดชอบวัตถุอันตราย และแก้ไขเพิ่มเติมล่าสุดในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เนื่องจากพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน จึงอาจมี บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำผ่าน หลักเกณฑ์การนำกลับเข้ามา และการส่งกลับออกไป รวมทั้งการโฆษณาวัตถุอันตราย และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ และบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้เหมาะสม

๒.๒ มาตรการสำคัญของกฎหมายที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการวัดถุอันตราย ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอนโยบายและแผนการบริหารจัดการ ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการ กำกับดูแล เฝ้าระวังติดตามและประเมินผลหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมกำกับดูแลวัดถุอันตราย พิจารณาวินิจฉัยหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกกฎหมายลำดับรองต่าง ๆ การเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุมวัดถุอันตราย การป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากวัดถุอันตราย เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งเสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์วัดถุอันตรายของประเทศ

(๒) กำหนดให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงอนุสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศอื่นประกอบด้วย

(๓) แบ่งชนิดของวัดถุอันตรายตามความจำเป็นในการควบคุม ออกเป็น ๔ ชนิด ได้แก่

(๓.๑) วัดถุอันตรายชนิดที่ ๑ ได้แก่ วัดถุอันตรายที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้มีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

(๓.๒) วัดถุอันตรายชนิดที่ ๒ ได้แก่ วัดถุอันตรายที่ผู้ผลิต และผู้นำเข้า ต้องขึ้นทะเบียนก่อน และต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด

(๓.๓) วัดถุอันตรายชนิดที่ ๓ ได้แก่ วัดถุอันตรายที่ผู้ผลิต และผู้นำเข้า ต้องขึ้นทะเบียนก่อน และต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง และต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ

(๓.๔) วัดถุอันตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่ วัดถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต นำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครอง เว้นแต่การผลิต นำเข้า หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัดถุอันตรายเพื่อใช้เป็นสารมาตรฐานในการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

(๔) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศบัญชีรายชื่อวัดถุอันตรายและหน่วยงานผู้รับผิดชอบวัดถุอันตราย และกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบเพิ่มเติมตามที่หน่วยงานของกระทรวงในราชการบริหารส่วนกลางมีคำขอเป็นผู้รับผิดชอบวัดถุอันตรายที่เกี่ยวข้องกับการกิจของหน่วยงาน

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการควบคุม กำกับ ดูแลวัดถุอันตรายตามความจำเป็น เช่น การกำหนดปริมาณ องค์ประกอบ คุณสมบัติและสิ่งเจือปน ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจและทดสอบภาชนะ ฉลาก การผลิต การนำเข้า การส่งออก ด้านศุลกากรที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน การขาย การขนส่ง การเก็บรักษา การกำจัด การทำลาย การปฏิบัติกับภาชนะของวัดถุอันตราย การให้แจ้งข้อเท็จจริง การให้ส่งตัวอย่าง หรือการอื่นใดเกี่ยวกับวัดถุอันตรายเพื่อควบคุม ป้องกัน บรรเทาหรือระงับอันตราย ที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม โดยให้คำนึงถึงสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศ การกำหนดให้มีการประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบการวัดถุอันตราย การกำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะรับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับวัดถุอันตราย กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณที่กำหนดไว้ของสารสำคัญในวัดถุอันตราย และระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัดถุอันตรายที่ได้รับการยกเว้นการขึ้นทะเบียนวัดถุอันตราย เป็นต้น

(๖) กำหนด ...

(๖) กำหนดมาตรการควบคุมการนำผ่าน โดยผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ หรือชนิดที่ ๒ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

(๗) กรณีมีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ใช้กฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่ถ้ามีเหตุอันควร อาจกำหนดให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติม หรือแทนที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นได้

(๘) กำหนดให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อประสานงานเรื่องข้อมูลวัตถุอันตรายกับส่วนราชการต่าง ๆ รวมทั้งภาคเอกชน

(๙) กำหนดให้สถานประกอบการวัตถุอันตราย ต้องมีผู้เชี่ยวชาญหรือมีบุคลากรเฉพาะ มีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผ่อนผันสำหรับการนำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่เคยมีการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งได้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายครบถ้วนถูกต้องแล้ว

(๑๑) กำหนดการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย การออกไปสำคัญการขึ้นทะเบียน การต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียน และกำหนดวัตถุอันตรายที่ได้รับยกเว้นการขึ้นทะเบียน โดยใบสำคัญการขึ้นทะเบียนให้มีอายุไม่เกินหกปี ทั้งนี้ หากพบว่าไม่มีประโยชน์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้หรือใช้แล้วเกิดอันตรายโดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะป้องกันได้ สามารถเพิกถอนทะเบียนได้

(๑๒) ใบอนุญาตวัตถุอันตรายมิให้กำหนดเกินสามปี โดยใบอนุญาตที่ออกไปแล้ว สามารถแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขการอนุญาตได้ตามความจำเป็น หากพบการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย สามารถสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๑๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้วัตถุอันตรายซึ่งมีลักษณะหรือปริมาณ อาจก่อให้เกิดอันตรายน้อยหรือซึ่งการบังคับตามมาตรการต่าง ๆ จะก่อให้เกิดภาระเกินสมควร หรือมีวัตถุประสงค์ นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบการวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา หรือเป็นวัตถุอันตรายของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐ สภากาชาดไทย หรือหน่วยงานอื่น ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑๔) ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองวัตถุอันตรายปลอม ผิดมาตรฐาน เสื่อมคุณภาพ วัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียนแต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ วัตถุอันตรายที่ถูกสั่งเพิกถอนทะเบียนโดยผู้ที่มีไว้ในครอบครองต้องทำลาย แจกหรือส่งมอบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนด

(๑๕) กำหนดเกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตรายให้เป็นธรรมต่อผู้บริโภค จำกัดการใช้สื่อโฆษณา ห้ามการโฆษณา หากพบการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถสั่งให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา ห้ามใช้ข้อความบางอย่าง ระงับการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้น และให้โฆษณาเพื่อแก้ไขข้อความเข้าใจผิดได้

(๑๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็น ก่อนทำการโฆษณาวัตถุอันตราย

(๑๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บตัวอย่างวัตถุอันตรายที่นำเข้า หรือนำผ่านที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี และการสั่งให้ส่ง วัตถุอันตรายออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร่งด่วน โดยให้ผู้นำเข้าหรือนำผ่านเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการดังกล่าว

(๑๘) กำหนด ...

(๑๘) กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่งกับผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายจ่ายแจกทุกช่วง โดยกำหนดสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายมีอายุความสามปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายความเป็นวัตถุอันตรายและรู้ตัวผู้พึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน

(๑๙) กำหนดจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น การเก็บรักษาค่าเสียหายเบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ให้กับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมาย เพื่อเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น แก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องมีการทำประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบการวัตถุอันตราย

(๒๐) กำหนดโทษจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒๑) กำหนดให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี

๒.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายกลางในการบริหารจัดการและควบคุมการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายในประเทศ ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคครัวเรือน ในกิจกรรมการผลิต นำเข้า ส่งออก มีไว้ในครอบครอง นำผ่าน นำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไป เพื่อใช้เป็นกลไกในการควบคุมกำกับดูแลการใช้วัตถุอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคล พืช ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อม และยังเป็น การปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี เช่น พิธีสารมอนทรีออลว่าด้วยสารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และอนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนมิให้ได้รับผลกระทบจากวัตถุอันตราย

๒.๔ ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย

ตั้งแต่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พบปัญหาในการใช้กฎหมาย ดังนี้

๑) ปัญหาความไม่ชัดเจนของกฎหมายในเรื่องต่าง ๆ เช่น ขอบเขตความรับผิดชอบวัตถุอันตรายของแต่ละหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบวัตถุอันตราย และหน่วยงานที่รับผิดชอบกฎหมายอื่น ซึ่งมีการควบคุมสารเคมีเช่นเดียวกัน การตีความเงื่อนไขที่สามารถผ่อนผันการนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไป และการตีความการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย สำหรับการใช้สอยส่วนบุคคลหรือใช้เพื่อการอุตสาหกรรม เป็นต้น

๒) ปัญหาการตีความนิยาม “การนำผ่าน” ซึ่งรวมถึงการถ่ายลำ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่อยู่ในการควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงอาจเป็นการดำเนินการที่เข้าซ้อนและก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศ

๓) ปัญหาการควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตราย โดยเฉพาะการโฆษณาผ่านช่องทางออนไลน์ และสื่อโซเชียลต่าง ๆ ซึ่งเป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมและแพร่หลายในปัจจุบัน ที่อาจยังกำกับดูแลไม่ทั่วถึง ทำให้เข้าถึงวัตถุอันตรายได้ง่าย โดยอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใช้วัตถุอันตรายในวงกว้างได้

๔) ปัญหาในการดำเนินการเมื่อพบการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เนื่องจากต้องเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน เช่น กรมศุลกากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งอาจเกิดความซ้ำซ้อนในกระบวนการปฏิบัติงาน จนอาจก่อให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินคดี

๕) ปัญหาการควบคุมกำกับดูแลสถานะบรรจีวิตฉุกเฉินราย ซึ่งปัจจุบันมีเพียงการกำหนดให้ขึ้นทะเบียนเฉพาะแท็งก์ยัดติดถาวรที่ใช้ในการขนส่งชีวิตฉุกเฉินเท่านั้น

๖) กระบวนการออกกฎหมาย ที่กำหนดให้ต้องขอความเห็นจากคณะกรรมการชีวิตฉุกเฉิน ทำให้อาจไม่สามารถออกกฎหมายใช้บังคับได้ทันต่อสถานการณ์

๗) ปัญหาอื่น ๆ เช่น การกำหนดหลักเกณฑ์และช่องทางด่วน (Fast track) สำหรับการดำเนินการกรณีเร่งด่วน โดยอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูงกว่าปกติ การยกเว้นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติชีวิตฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นแล้ว ทำให้ไม่สามารถกำกับดูแลในส่วนดังกล่าวได้ และปัญหาการใช้ชีวิตฉุกเฉินไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ทำให้เกิดการนำไปใช้ที่ไม่ปลอดภัยต่อบุคคล ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

สำหรับสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามพระราชบัญญัติชีวิตฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในปี ๒๕๖๖

- กรมวิชาการเกษตร มีการดำเนินคดีการกระทำผิด ดังนี้

๑) ข้อหาไม่แจ้งข้อเท็จจริง โดยแจ้งข้อมูลนำเข้าสารเคมีเท็จ ๔ คดี

๒) ข้อหาไว้ในครอบครองซึ่งชีวิตฉุกเฉินที่ต้องขึ้นทะเบียน แต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียน ๑ คดี
จำนวนทั้งสิ้น ๕ คดี

- กรมประมง มีการดำเนินคดีการกระทำผิด ดังนี้

๑) ข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งชีวิตฉุกเฉินชนิดที่ ๒ ที่ต้องขึ้นทะเบียน แต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ จำนวน ๒ คดี

๒) ข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งชีวิตฉุกเฉินชนิดที่ ๒ ที่ต้องแจ้งดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน จำนวน ๑ คดี

๓) ข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งชีวิตฉุกเฉินชนิดที่ ๒ ปลอม จำนวน ๑ คดี
จำนวนทั้งสิ้น ๔ คดี

- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีการดำเนินคดีการกระทำผิด ดังนี้

๑) ข้อหาผลิตชีวิตฉุกเฉินชนิดที่ ๑ โดยไม่แจ้งข้อเท็จจริง จำนวน ๒ คดี

๒) ข้อหานำเข้าชีวิตฉุกเฉินชนิดที่ ๑ โดยไม่แจ้งข้อเท็จจริง จำนวน ๒ คดี

๓) ข้อหาผลิตชีวิตฉุกเฉินชนิดที่ ๒ โดยไม่แจ้งดำเนินการ จำนวน ๒ คดี

๔) ข้อหานำเข้าชีวิตฉุกเฉินชนิดที่ ๒ โดยไม่แจ้งดำเนินการ จำนวน ๓ คดี

๕) ข้อหาไว้ในครอบครองซึ่งชีวิตฉุกเฉินชนิดที่ ๒ โดยไม่แจ้งดำเนินการ จำนวน ๔ คดี

๖) ข้อหาผลิตชีวิตฉุกเฉินชนิดที่ ๓ โดยไม่ขออนุญาต จำนวน ๕ คดี

๗) ข้อหานำเข้าชีวิตฉุกเฉินชนิดที่ ๓ โดยไม่ขออนุญาต จำนวน ๓ คดี

๘) ข้อหาไว้ในครอบครองซึ่งชีวิตฉุกเฉินชนิดที่ ๓ โดยไม่ขออนุญาต จำนวน ๑ คดี

๙) ข้อหาเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญ หรือฉลากที่มีข้อความเบี่ยง จำนวน ๖ คดี

- ๑๐) ขั้วหาขายวัตถุอันตรายที่แสดงฉลากไม่ถูกต้องตามมาตรา ๘๓ วรรคหนึ่ง จำนวน ๑๓ คดี
๑๑) ขั้วหาขายวัตถุอันตรายที่แสดงฉลากไม่ถูกต้องตามมาตรา ๘๓ วรรคสาม จำนวน ๒๑ คดี
๑๒) ขั้วหาผลิต นำเข้า มีไว้ในครอบครอง วัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียน แต่ไม่ได้ขึ้น

ทะเบียน จำนวน ๑๔ คดี

๑๓) ขั้วหาโฆษณาวัตถุอันตรายโดยใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือใช้ข้อความที่
อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อส่วนรวม จำนวน ๔๔ คดี

จำนวนทั้งสิ้น ๑๒๐ คดี

- กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีการดำเนินคดีการกระทำผิด ดังนี้

- ๑) ขั้วหา มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียนแต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้

จำนวน ๓๑ คดี

๒) ขั้วหา นำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ โดยไม่ได้รับอนุญาต จำนวน ๑ คดี

๓) ขั้วหา ส่งออกวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ โดยไม่ได้รับอนุญาต จำนวน ๒ คดี

๔) ขั้วหา นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ โดยไม่ได้รับใบนำผ่าน จำนวน ๔ คดี

จำนวนทั้งสิ้น ๓๘ คดี

ทั้งนี้ กรมปศุสัตว์ และกรมธุรกิจพลังงาน ไม่มีการดำเนินคดีการกระทำผิด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายจุลพงษ์ ทวีศรี)

อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

คำถามในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของ พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑. ท่านเห็นว่า การกำหนดบทนิยามที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ตามมาตรา ๔ มีรายละเอียดชัดเจน และเหมาะสมหรือไม่
๒. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่รับผิดชอบ จำนวน ๙ กระทรวงที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ รวมถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมควบคุม ส่งเสริมและติดตามดูแลการดำเนินงานของ เลขาธิการ (อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม) และผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการว่าด้วยมาตรฐาน (ผู้แทนจากหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ) ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสมเพียงพอหรือไม่
๓. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียม และยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับกิจการอื่น กับออกประกาศเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้คำนึงถึงอนุสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศอื่นประกอบด้วย ในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๕/๑ มีความเหมาะสมหรือไม่
๔. ท่านเห็นว่า องค์กรประกอบ อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นวาระ และการแต่งตั้งของคณะกรรมการว่าด้วยมาตรฐาน ตามมาตรา ๖-๑๔ รวมทั้งบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ของคณะกรรมการดังกล่าว มีความเหมาะสมหรือไม่
๕. ท่านเห็นว่า ตามมาตรา ๑๕ การกำหนดให้ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเรื่องใดไว้ โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่หากมีเหตุอันควรคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของ รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น อาจมีมติให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติม หรือแทนที่ได้ มีความชัดเจน และสามารถนำไปปฏิบัติได้เหมาะสมหรือไม่
๖. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลว่าด้วยมาตรฐานขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อประสานงานระหว่างส่วนราชการและภาคเอกชน เกี่ยวกับการให้บริการข้อมูลว่าด้วยมาตรฐาน ตั้งแต่การนำเข้า หรือการผลิตในประเทศ การเคลื่อนย้าย การใช้สอย การทำลาย และการอื่นใดอันเกี่ยวเนื่อง ตามมาตรา ๑๗ มีความเหมาะสมหรือไม่
๗. ท่านเห็นว่า การแบ่งว่าด้วยมาตรฐานออกเป็น ๔ ชนิด ตามความจำเป็นในการควบคุม และการกำหนด หน่วยงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ตามมาตรา ๑๘-๑๙ รวมทั้งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องบัญชีรายชื่อว่าด้วยมาตรฐาน มีความเหมาะสมหรือไม่
๘. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งว่าด้วยมาตรฐาน ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓) มีความเหมาะสมหรือไม่
๙. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้สถานประกอบการว่าด้วยมาตรฐาน ต้องมีผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะ เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับว่าด้วยมาตรฐาน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการตามที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบ ประกาศกำหนด ตามมาตรา ๒๐/๑ มีความเหมาะสมหรือไม่

๑๐. ท่านเห็นว่า ...

๑๐. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้ผู้ผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ หรือชนิดที่ ๒ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และผู้ผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน ซึ่งใบแจ้งหรือใบอนุญาตมีอายุ ๔๕ วันนับแต่วันออกใบนำผ่าน โดยต้องนำผ่านวัตถุอันตรายไปนอกราชอาณาจักรภายใน ๕ วัน และผู้ผ่านต้องเป็นผู้ประกอบกิจการนำเข้าหรือส่งออกวัตถุอันตรายและต้องเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ตามมาตรา ๒๐/๒ มีความเหมาะสมหรือไม่

๑๑. ท่านเห็นว่า การกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการแจ้ง การขออนุญาต และการออกใบนำผ่าน ที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด ตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคห้า มีความเหมาะสมหรือไม่

๑๒. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้มีการนำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ และ ชนิดที่ ๓ ที่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ แล้ว ตามมาตรา ๒๐/๓ รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ ที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด สามารถใช้บังคับได้จริงและเหมาะสม หรือไม่

๑๓. ท่านเห็นว่า กฎกระทรวงที่กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ เกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๗ มีความเหมาะสมหรือไม่

๑๔. ท่านเห็นว่า ตามบทบัญญัติมาตรา ๓๖ กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และชนิดที่ ๓ ต้องขึ้นทะเบียนก่อนการแจ้ง หรือการขออนุญาต ตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ และการกำหนดให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนมีอายุไม่เกิน ๖ ปี มีความเหมาะสมหรือไม่

๑๕. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย เกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่ใช้ในการวิเคราะห์วิจัยวัตถุอันตรายที่มีกฎหมายอื่นควบคุมอยู่แล้ว การครอบครองวัตถุอันตรายเพื่อการค้าปลีก การครอบครองเพื่อใช้สอยส่วนบุคคล การครอบครองและนำเข้าของหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด ตามมาตรา ๒๐ (๕) และมาตรา ๔๔ มีความชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่

๑๖. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตได้ และให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำสั่ง ทั้งนี้เมื่อถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วจะขอใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดห้าปี ตามมาตรา ๓๒-๓๕ มีความเหมาะสมหรือไม่

๑๗. ท่านเห็นว่า ประกำศของหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาตสำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ เฉพาะกรณีเพื่อใช้เป็นสารมาตรฐานในการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ ตามมาตรา ๔๓ มีความเหมาะสมหรือไม่

๑๘. ท่านเห็นว่า การกำหนดห้ามมิให้มีการผลิต นำเข้า ส่งออกหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายปลอม วัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน วัตถุอันตรายเสื่อมคุณภาพ วัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียนแต่มิได้ขึ้นทะเบียน และ วัตถุอันตรายที่ถูกสั่งเพิกถอนทะเบียน ตามมาตรา ๔๕-๔๙ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่

๑๙. ท่านเห็นว่า ...

๑๙. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลิกใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๐ (๑) หรือให้ดำเนินการแก้ไขฉลากให้ถูกต้องไว้ในมาตรา ๕๐ มีความเหมาะสมหรือไม่

๒๐. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้ใช้ข้อความที่เป็นธรรมและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคมส่วนรวม ในการโฆษณาวัตถุอันตราย โดยหากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถสั่งให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการโฆษณา หรือห้ามใช้ข้อความหรือระงับการโฆษณา หรือให้โฆษณาเพื่อแก้ไขข้อความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้นได้ ตามมาตรา ๕๑-๕๑/๔ มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีการโฆษณาทางสื่อออนไลน์เพิ่มมากขึ้น หรือไม่

๒๑. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้การขอความเห็นก่อนทำการโฆษณาวัตถุอันตราย ให้เรียกค่าป่วยการในการให้ความเห็นได้ ตามมาตรา ม.๕๑/๕ วรรคสอง มีความเหมาะสมหรือไม่

๒๒. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้มีการเก็บตัวอย่างวัตถุอันตรายที่นำเข้าหรือนำผ่านที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี และการสั่งให้ส่งวัตถุอันตรายออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร่งด่วน โดยให้ผู้นำเข้าหรือนำผ่านเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ตามมาตรา ๕๒/๒ มีความเหมาะสมหรือไม่

๒๓. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายแจกทุกช่วง มีหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่ง และการกำหนดสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายมีอายุความสามปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ต้องชดเชยใหม่ทดแทน ตามมาตรา ๕๗-๖๙ มีความเหมาะสมหรือไม่

๒๔. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้มีการทำประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการวัตถุอันตราย ตามมาตรา ๖๙/๑ มีความเหมาะสมหรือไม่

๒๕. ท่านเห็นว่า บทกำหนดโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๐-๘๙ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่

๒๖. ท่านเห็นว่า การกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อเปรียบเทียบปรับในบรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง รวมถึงกำหนดให้คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับมีอำนาจให้ยึดอายัดของกลางไว้ ตามความในมาตรา ๘๙ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร

๒๗. ท่านเห็นว่า พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับปัจจุบัน ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขในประเด็นใดบ้างหรือไม่อย่างไร (โปรดให้ความเห็นเป็นรายประเด็น)